

# AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG

*Taníts minket, hogy a legtöbbet hozzuk ki az időnkből... és tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé! Igen, tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé!*

Zsoltárok 90:12,17b az angol fordítás alapján

A legtöbb ember olyan életet akar élni, ami nyomot hagy. Ez helyes és Istentől való törekvés. Mózes kérése is ez volt a fenti imában. Elkezdett bölcsességért folyamodni, hogy a legtöbbet tudja kihozni az idejéből. Az életben sok elveszett dolgot helyre lehet állítani, azonban a helytelenül felhasznált időt sohasem kaphatjuk vissza. Ha egyszer a nap lenyugodott, az a nap örökre elmúlt.

Mózes imája így zárul: „Tedd a mi erőfeszítéseinket sikeressé!” Pontosan ugyanezt a mondatot meg is ismétli. Miért? Mózesnek nem volt gondja a nyelvtannal vagy a memóriájával. Ez a szakasz egy héber írásokban található irodalmi stílust ábrázol. Az ismétlés a nyomatékosítás egyik formája. Angolban vagy magyarul, ha egy szó vagy kifejezés fontosságát akarjuk hangsúlyozni, számos módszer áll a rendelkezésünkre. Megvastagíthatjuk, szedhetjük dőlt betűvel, aláhúzhatjuk, használhatunk csupa nagybetűt vagy felkiáltójelet tehetünk ki a nyomatékosítás kedvéért. Ezeket mind használhatjuk, ha fel akarjuk hívni az olvasó figyelmét valami nagyon fontosra. Azonban a héber szerzők kétszer írtak le egy szót vagy kifejezést, ha ki akarták hangsúlyozni azt, és nem arról voltak híresek, hogy eltúloznák a dolgokat – mindig nagyon óvatosan bántak a szavaikkal. Az a tény, hogy ez a mondat kétszer meg van ismételve az Szentírásban, megmutatja, hogy a siker nem csupán Isten akarata a számunkra, de egyenesen hőn áhított vágya! Ő maga az, aki kihangsúlyozza ezt.

Arra lettünk teremtve, hogy sikeresek legyünk. Isten akarata az, hogy jelentőségteljes életet éljünk! Ez először Isten kívánsága volt, nem a miénk.

Ezt tudomásunkra is hozza mindenhol a Szentírásban. Hadd soroljam fel ennek csupán két előfordulását! Az első: „Akkor az Úr, a te Istened *sikeressé* tesz téged mindenben, amit teszel” (5Mózes 30:9, az angol fordítás alapján). Figyeljük meg, hogy az Ige azt a szót használja, hogy *mindenben*, nem azt, hogy *néhány dologban*!

Megint csak azt olvassuk: „El ne távozzék e törvénynek könyve a te szád-tól, hanem gondolkodjál arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor leszel *jó szerencsés* a te utaidon és akkor *boldogulsz*” (Józsua 1:8).

Isteni bölcsesség kell ahhoz, hogy sikeresek legyünk. A Szentírás kijelenti: „Aki szereti a bölcsességet, a saját érdekeinek kedvez, és sikeres lesz” (Példabeszédek 19:8, az angol fordítás alapján). A bölcsesség azt a tudást és képességet adja meg számunkra, amelynek birtokában helyes döntéseket tudunk hozni alkalmas időben. A bölcsesség nem csak az éles elméjűeknek adatik, mindenki számára elérhető, aki féli az Urat és Krisztusban van. Ha az a célod, hogy az életed jelentősége az örökkévalóságban is megmaradjon, isteni bölcsesség által kell felépítened azt – és erről szól ez az egész üzenet.

A bölcsesség sikert szül, amely maradandó elégedettséget és jutalmakat hoz magával: „Ha bölcs vagy, a te bölcsessed megjutalmaz téged” (Példabeszédek 9:12, az angol fordítás alapján). Az Úr nem csupán azt kívánja, hogy sikeres légy, hanem azt is alig várja, hogy megjutalmazzon érte. Itt is ezt olvashatjuk: „Az Úr napról napra figyeli az istenfélő emberek jó cselekedeteit, és örökkévaló jutalmakat ad nekik” (Zsoltárok 37:18, az angol fordítás alapján).

Azt a tényt, hogy a sikerességünk Isten óhaja, az utóbbi években az egyház jelentős részében hangsúlyozzák, és ennek így is kell lennie. Azonban a sikert sokszor úgy fogják fel, ahogy a világ meghatározza, nem úgy, ahogy Isten látja. Mulandó, és nem örökkévaló szemüvegen át nézik. Ez elhomályosítja a látásunkat és a megértésünket, aminek eredményeképpen téves törekvéseink lesznek.

Egy napon mindannyian meg fogunk állni az Univerzum bírójá, Jézus Krisztus előtt. Ha súlyt adtunk az életünknek isteni bölcsesség által, örök-

kévaló jutalomban fogunk részesülni. Ha az ügyeinket illetően célt tévesztettünk, vagy büntetésben részesülünk, vagy örökkévaló veszteséget szenvedünk. Tehát bölcs dolog néhány órát azzal tölteni, hogy kikutassuk, mit fog majd keresni a Bíró.

Ez áll ennek a könyvnek a középpontjában: ne csak a jelenben számítson valamit az életed, hanem az egész örökkévalóságon át. A Biblia világos azzal kapcsolatban, hogyan kell ezt véghezvinni. Ha azt akarjuk, hogy az örökkévalóság motiváljon bennünket, kezdjük azzal, hogy megértjük, mit is jelent ez.

## Örökkévalóság

Olvasd el figyelmesen ezt a két ígét:

„Senki el sem kezdheti megérteni az örökkévalóságot.” (Jób 36:26, az angol fordítás alapján)

...Isten az örökkévalóságot a szívükbe helyezte. (Prédikátor 3:11, az angol fordítás alapján)

Örökkévalóság. Mi az? Hogyan lehet meghatározni? Hogyan lehet megérteni? Az egyik szótár úgy határozza meg, mint *végtelen időt*<sup>1</sup>, míg egy másik, mint *az időn kívüli létezés állapotát*<sup>2</sup>. Hogyan lehetséges, hogy az egyik szótár úgy írja le az örökkévalóságot, mint az idő fogalmán belüli létezést, míg a másik úgy, mint időn kívüliséget? És miért nem kérdőjelezzük meg egyiket sem? Két tudományos könyv közül nem kérdőjeleznénk meg az egyiket, ha a világunkban előfordul egyvalamit két különböző állapotban létezőnek határoznának meg? Tegyük fel, az egyik könyv úgy definiálja a halat, mint vízben élő gerinces élőlényt, míg egy másik azt állítja, hogy a halak víz nélküli környezetben élnek. Azonnal azt a következtetést vonnánk le, hogy az egyik könyv hibás, és kihajítanánk. Tehát akkor miért nem kérdőjelezzük meg és dobjuk ki az egyik szótár meghatározását az örökkévalóságról?

Az az igazság, hogy az örökkévalóságot nem lehet értelemmel felfogni. Az elménk véges, akadályba ütközik, hogy megragadjon soha meg nem szűnő, vagy örökké tartó fogalmakat.

Engedd meg, hogy szemléltessem! Egy pillanatra képzelj el, hol van az univerzum vége. Gondolj a legtávolabbi hatáira. Ha meg tudod ezt tenni, mit találsz a szélső határon? Egy falat? Miből készült? Milyen vastag? A fal külső fele lenne az univerzum végének pontos helye? Ha igen, akkor mi van a fal külső részén túl? Még több űr? Akkor ez nem jelentené az univerzum folytatódását? Hol van a vég? Be tudja fogadni az elméd az univerzum végtelenségét? Csak állj meg egy kicsit és gondolkodj el ezen.

Vagy mi a helyzet egy feneketlen gödörrel? El tudod képzelni, hogy beleesel egy lyukba, és sohasem ér véget az esés? Soha nem éred el, de még csak meg sem látod az alját. Csak zuhansz és zuhansz örökkön örökké. Itt nem is csak egy, hanem rögtön két dolog okoz rövidzárlatot az elmébeli logikánkban: először is, hogy a lyuknak nincsen alja; másodsor, hogy végtelen ideig tartó zuhanást tapasztalunk. Nehéz megérteni, és úgy hangzik, mint egy tudományos-fantasztikus elmélet, pedig ilyen helyre hétszer történik utalás a Szentírásban.

Mi a helyzet magával Istennel, az ember Teremtőjével? Állj meg egy pillanatra, és gondolj az Ő kezdetére – vagyis azt kellene mondanom, az Ő kezdetlenségére. A Szentírás kijelenti, hogy Ő „örökkön örökké” létezik. Ha Ő nem született – ha senki sem teremtette Őt – akkor hogyan kezdett el az lenni, aki? Hogyan alakult ki a létezése?

Az igazság az, hogy Ő nem formálódott Istenné, hiszen a zsoltáros kijelenti: „Minekelőtte hegyek lettek és föld és világ formáltatott, öröktől fogva mindörökké te vagy Isten” (Zsoltárok 90:2). Elmélkedj ezen egy ideig. Ha megteszed, összezavarod majd az intellektuális gondolkodásod, hiszen ahogy Jób könyve mondja: „Senki el sem kezdheti megérteni az örökkévalóságot.”

### A szívünkbe helyezve

Ami a kinyilatkoztatott igazságban a természetes elménknek elérhetetlen, azt a Teremtő a szívünkbe helyezte. A szívünk számára nem ismeretlen az

örökkévalóság. Minden emberi lénybe beleszületik. Ezért olvassuk, hogy „azt mondja a balgatag az ő *szívében*: nincs Isten” (Zsoltárok 14:1). Figyeljük meg, a Szentírás *nem* azt mondja: „azt mondja a balgatag az ő *elméjében*!” Sok ateista van, aki határozottan tagadja Isten létezését, de a szívükben tudják, hogy Ő létezik, mert beljük van ültetve az örökkévalóság. Még nem keményítették meg annyira a szívüket, hogy teljesen romlott állapotba kerüljön.

Volt egy barátom, aki évekkal ezelőtt megrögzött ateista volt – vagyis ő úgy gondolta. Senkinek sem engedte meg, hogy bizonyosságot tegyen neki. Valójában egyik nap kitepte a Bibliát egy munkatársa kezéből, ledobta a földre és rátaposott, átkozva a férfit és a Bibliáját. Azzal vádolta ezt a keresztény embert, hogy gyenge és ostoba.

Később, a nyílt ateizmussal töltött évek után a férfi komoly mellkasi fájdalomtól kezdett szenvedni. Az orvosok feltárási műtétet végeztek rajta, majd azonnal összevarrták, és megmondták neki, hogy kevesebb, mint huszonnégy órája van hátra.

Amikor aznap éjjel az ágyon feküdt, rádöbbsent, hogy nemsokára az örök tartózkodási helyére kerül, és egyáltalán nem oda tart, ahová menni akar. Vajon honnan tudta ezt? Hiszen senkinek nem engedte, hogy megossza vele a Szentírás üzenetét. Lehetséges, hogy az örökkévalóság be volt ültetve a szívébe? Éppen ahogy az Ige állítja az egész emberiségről: „Mert ösztönösen ismerik az igazságot Istennel kapcsolatban, Isten helyezte ezt az ismeretet a szívükbe” (Róma 1:19, az angol fordítás alapján).

Aznap éjjel megállt a barátom szíve. A szelleme elhagyta a testét, és alászállt a mély sötétségbe. Olyan sűrű volt ez a sötétség, hogy úgy érezte, mint ha magán viselné, még pislákoló fény sem volt látható sehol. Úgy tűnt, jó ideig zuhan, aztán meghallotta a gyötrődő lelkek rettenetes sikolyait. Egy kemény erő odarántotta őt egyenesen a pokol kapui elé, amikor hirtelen sikerült visszatérnie a testébe. Újraélesztették.

Másnap reggel felhívta az egyetlen keresztény embert, akit ismert. A barátja eljött, és hirdette neki a Jézus Krisztuson keresztül elnyerhető üdvösség örömhírét. Amint a férfi befogadta Jézust Krisztust az életébe, mint Urát

és Megváltóját, a barátja imádkozott a gyógyulásáért. Három héttel később kísértált a kórházból. Még évtizedekig élt, mielőtt eltávozott, hogy átvegye örökkévaló jutalmát. Egy két lábon járó csoda volt!

Ateistaként ez az ember kijelentette, hogy nincs Isten, az örökkévalóság mégis a szívébe volt ültetve. A bolond viszont olyan ember, aki nem csupán az elméje szintjén tagadta meg Istent, hanem egészen addig ellene állt a szívében, amíg érzéketlenné vált a lelkiismerete. Elérhetetlen lett. Egy dolog erősen ragaszkodni egy intellektuális meggyőződéshez. Ezt meg lehet változtatni. De egészen más dolog, ha valaki teljesen megkeményíti a szívét. A *New Unger's Bibliaszótár* a következő meghatározást adja: „A Szentírásban a »bolond« elsősorban olyan személy, aki sutba dobja az istenfélelmet, úgy gondolkodik és cselekszik, mintha veszélytelenül semmibe vehetné Isten igazságosságának örök alapelveit.”<sup>3</sup>

Egy bolond ember tulajdonképpen elismerheti Istent mentálisan, de a szívében tagadja az Ő létezését, ami kifejeződik az életmódjában. Az istenfélelem az, ami elérhető közelségben tartja a szívünket a Szent Szellem számára. Ha ez elveszik, nem maradt számunkra remény. Pál azt mondja: „Atyámfiai, férfiak, Ábrahám nemzetének fiai, és kik ti köztetek *félik az Istent*, ez üdvösségnek beszéde néktek küldetett” (ApCsel 13:26). Csak azok alkalmasak arra, hogy meghallják az örök élet beszédét, akik félik az Urat.

### Az örökkévalóság meghatározása

Az örökkévalóság be lett ültetve a szívünkbe, bár az elménkkel képtelenek vagyunk felfogni. Tehát ahogy meghatározzuk, hogy mi az, arra kérlek, a szíveddel figyelj. Valójában ugyanez szükséges ahhoz, hogy ez az egész könyv a javadra váljon. Hogyan tudod ezt megtenni? Először is ismerd el, hogy szükséged van a Szent Szellem segítségére, és kérd az Ő közreműködését. Ő a legbensőbb lényeddel lesz közösségben, nem a fejeddel. Másodszor, állj meg egy pillanatra elmélkedni és tündődni, amikor a szíved felindul, vagy megragadja egy igazságról szóló kijelentés. Ne száguldj végig ezen a könyvön; ha ezt teszed, csak korlátozottan részesülsz az előnyeiből.

Annak érdekében, hogy a teljes hatását élvezd Isten hozzád szóló örök szavának, alkalmazd ezt a két lépést, és örökre megváltozol majd. Dávid így szól: „Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened (Zsoltárok 119:11). Ne csupán az elméleti megértés kedvéért olvass, amit könnyen el lehet felejtani vagy veszíteni, hanem engedd, hogy Isten Igéje elmélkedés és ima által el legyen rejtve a szívedben.

Az örökkévalóság maradandó, nem fog vége szakadni. Azonban ez nem csupán szüntelen idő kérdése, hanem kívül esik az idő hatáskörén. Az örökkévalóság átlépi az időt. Csupán a szakadatlan időtartam fogalmaival beszélni az örökkévalóságról annyit tesz, mint elmulasztani a teljes képet.

Ha a legjobb látást akarjuk megragadni az örökkévalóságról, Magára Istenre kell tekintenünk. Neki nincsenek korlátai erő, tudás, bölcsesség, értelem vagy dicsőség tekintetében – csak hogy néhányat említsünk. Ő önmagában létező; mindig is Ő volt és mindig is Ő lesz az Isten. Úgy hívják, „Örökkévalóság Atyja” (Ézsaiás 9:6).

„Örökkévaló Királynak” is nevezik (1Timótheus 1:17). Minden, ami örökkévaló, Őbenne található, valójában maga az örökkévalóság Őbenne található. Őrajta kívül minden mulandó, és idővel megváltozik. Nem számít, milyen jónak, nemesnek, erőteljesnek vagy tartósnak tűnik is, végül meg fog szűnni. Még a föld és az univerzum is megváltozik, de Ő nem:

Te Uram kezdetben alapítottad a földet és a te kezeidnek művei az egek; azok elvesznek, de te megmaradsz, és mindazok, mint a ruha megavulnak. És palástként összehajtod azokat és elváltoznak, te pedig ugyanaz vagy és a te esztendeid el nem fogynak. (Zsidó levél 1:10-12)

Isten nem csupán sohasem szűnik meg, hanem örökké ugyanaz marad. A Szentírás kijelenti:

„Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága

elhull: de az Úr beszéde megmarad örökké.” Ez pedig az a beszéd, amely néktek hirdettetett. (1Péter 1:24,25)

Isten örökkévaló, tehát az is örökkévaló, amit mond. Ő nem tud hazudni, és amit mond, azt senki sem zúzhatja össze. Ha nem így lenne, akkor a mindenség összeomlana a teljes sötétségbe, hiszen Ő a világosság, és Szava által tart fenn mindent. Sohasem férhet változás ahhoz, amit kimond, különben nem lenne többé örökkévaló. Ez egy biztos alap, amire ráépíthetjük az életünket.

### Örök ítéletek

Manapság sokan nem az örökkévalóra (Isten Igéjére) építik az életüket, hanem a kulturális gondolkodásmódra, hagyományokra, feltételezésekre, és az Isten lényével kapcsolatos, saját érzéseikre támaszkodnak. Ez nem csupán olyan emberekre érvényes, akik nem keresztények, hanem sok hívőre is. Rémisztő, amikor valaki azt hiszi egy mulandó dologról, hogy örök igazság. Ha valaki ezt hiszi, akkor hibás az alap, amire építkeznek. Az ilyen emberek biztos bukásnak teszik ki magukat. Hazugságban hisznek, és megtévesztett állapotban vannak.

Meg vagyok döbbenve, hogy azok közül az emberek közül, akikkel találkozom, milyen sokan alapozzák az életüket nem örökkévaló dolgokra. Néhányan Istenről beszélnek nekem, és az Ő Fiába vetett hitükről, de az, akit megvallanak, egyszerűen nem ugyanaz a Valaki, aki az Igében feltárulkozik. A megtévesztettség mélyen gyökerezik. Hogyan hihetnek valamiben, ami csupán saját elméjük képzeletének szüleménye, olyan társadalom formálta eszmékben, amelyekről már kijelentett, hogy Isten természetével ellentétesen működnek? Jézus azt mondta:

Aki... nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt megítélje: a beszéd, amelyet szólottam, az ítéli meg azt az utolsó napon. Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, aki

küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek. (János 12:48,49, az angol fordítás alapján)

Eljön az Ítélet Napja, ami ki van jelölve a világ megalapítása óta (Ap-Csel 17:31). Ez a nap nem fog az igazságról szóló új kijelentéseket hozni, mindent az alapján mér majd meg, ami már kimondatott. Isten Igéje – amit jelenleg is birtoklunk – fog megítélni bennünket azon az utolsó napon. Ez az ítélet pedig örökkévaló. Végleges. Nem lesznek kivételek, módosítások vagy felülvizsgálatok. Vajon nem válna hasznunkra, ha ismernénk, amit Ő mondott, és az alapján élnénk – ahelyett, hogy feltételezéseket gyártanánk vele kapcsolatban?

Az azon a napon meghozott ítéleteket öröknek mondja az Ige (Zsidó levél 6:2). Más szavakkal, az aznap meghozott döntések – amelyek az alapján lesznek kimondva, hogy mennyire hoztuk összhangba az életünket Isten örökkévaló Igéjével – meghatározzák majd, hogyan töltjük az örökkévalóság hátralévő részét! Soha semmiféle változás nem lesz ezekben a döntésekben, mert ezek örök ítéletek.

Így hát sokan, mind hívők és hitetlenek, tudtukon kívül hagyják, hogy a kijelölt ítélet feléjük siessen, anélkül, hogy megvizsgálják, mi is következik. Hamis reményt táplálnak olyan elképzelésekkel kapcsolatosan, amelyek nem találhatók meg a Bibliában. Néhányan úgy gondolják, Isten tekintetbe veszi majd mindazt a jót, amit tettek, és ha ez túlsúlyban van a rosszhoz képest, akkor kegyelmet kapnak. Mások, akik az újjászületés élményének fontosságát vallják, úgy gondolják, nem fognak megállni a Bíróként fellépő Jézus előtt, hiszen Ő a Megváltójuk. Hiszik, hogy ők mentesek az ítélet minden formája alól. Nagyon meg lesznek lepve. Aztán vannak olyanok, akik azt gondolják, majd csak megússzák valahogy. Ők egy igeellenes kegyelemben bíznak.

Ezek közül az elképzelések közül egyik sem az, amit az Újszövetség kinyilatkoztat és tanít. Ezek a képzetek, és még sok másik, amiket az emberek saját képzelete állított elő, mulandóak, és nem fognak megállni azon a napon. Lesznek ott megdöbbsent férfiak és nők, és személy szerint úgy gondolom, az Ítélet Napján több hitvalló keresztényt ér majd megrázkódtatás, mint hitlent.

## Bizalommal az Ítélet iránt

Nem kell, hogy félelemmel telve közeledjünk az Ítélet Napjához. Bizalommal is tekinthetünk elé.

És ahogy élünk Istenben, a szeretetünk egyre tökéletesebbé fejlődik. Ezért nem fogunk félni az ítélet napján, hanem bizalommal telve nézhetünk szembe Ővele, mert amint Krisztus van, úgy vagyunk mi is ebben a világban. (1János 4:17, az angol fordítás alapján)

Figyeljük meg ezeket a szavakat: „ahogy élünk Istenben, a szeretetünk egyre tökéletesebbé fejlődik.” A kulcs, ami által bizakodhatunk az Ítélet Napján, Isten szeretete, amely tökéletességre jut (vagy éretté válik) bennünk.

Nos, pontosan ez az, ahol sok gyülekezeti tag botladozik. Isten szeretetét a mulandóság, és nem az örökkévalóság fényében látják. Van a szeretetnek és a jóságnak egy olyan értelmezése, amit a társadalom és sok gyülekezetbe járó ember is csodál, de az csupán emberi mérték szerint van meghatározva. Ezek az elképzelések valójában ellentétben állnak Isten szeretetével. Hadd szemléltessem néhány jelenséggel, amelyek mindennaposnak tekinthetők.

„Annyira szeretjük egymást, és azt tervezzük, hogy összeházasodunk.” Gyakran hallani ezt, amikor két ember házasságon kívüli szexuális életet él. Ez még akkor is bűnös dolog, ha kitartanak egymás mellett, és összeházasodnak, de nagyon sokszor tanúja voltam, hogy azok, akik ilyen kijelentéseket tesznek, végül mégsem házasodnak össze. Ezek az emberek elfelejtik a világos figyelmeztetést: „Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házasság; a paráznákat pedig és a házasságrontókat megíttéli az Isten” (Zsidó levél 13:4). Figyeljük meg, a Zsidókhöz írt levél szerzője nem azt mondja: „a házasságtörőket és a paráznákat, akik nem járnak gyülekezetbe.” Nem, ez mindenkire vonatkozik, aki ezt az életmódot folytatja.

„Tudom, hogy nem ez volt a teljes igazság, de ez segít majd megkötni az üzletet, és biztosítani fogjuk, hogy korrekt bánásmódban részesüljenek.” Az

üzletemberek gyakran mondják ezt, amikor be akarnak biztosítani egy üzletkötést, amiről valóban hiszik, hogy előnyös lesz a vevőnek, de egy kicsit el kell ferdíteniük a tényeket ahhoz, hogy a döntés felé terelgessék őket. Ez nem csupán a hazugság bűnét meríti ki, de a megállapodás szinte mindig annak kedvez, aki a fenti kijelentést teszi. Elfelejtették volna a figyelmeztetést, ami így szól: „Minden hazugnak (akik tudatosan valótlanúságot adnak át szóval vagy tettel) – [mindezeknek] része lesz a tűzzel és kénkövel égő tóban?” (Jelenések 21:8, az angol fordítás alapján)

„Az igazat mondtam róla.” Ez a mondat gyakran elhangzik, amikor az emberek negatív megvilágításban beszélnek (pletykálnak vagy rágalmakat mondanak) egy munkatársukról, barátjukról, főnökükről stb. Az az igazság, hogy lehet száz százalékgig igazad, de örökkévaló mérce szerint mégis tévedsz. Ha visszaemlékszel, Noé legkisebb fia, Hám, pontosan számolt be az apja meztelenségéről és ittas állapotáról a bátyjainak. Azonban az apját megszégyenítő viselkedésének eredményeképpen átok jött a családfájára, ami generációkon át tartott. Vajon a pletykálkodók és a rágalmakat terjesztők elfelejtették a hívőknek szóló intést, amely így szól: „Ne zúgolódjatok egymással kapcsolatban, testvérek és testvérnők, különben Isten megíttéli benneteket! Hiszen figyeljete! A Nagy Bíró közeleg. Éppen az ajtó előtt áll” (Jakab 5:9, az angol fordítás alapján)?

A példák száma végtelen, de a közös nevezőjük az, hogy ellentétben állnak Isten örökkévaló akaratával. Az az ijesztő tény, hogy akik így élnek, és ilyen, látszólag ártalmatlan kijelentéseket tesznek, talán gyülekezetbe járnak, nagyon kedves modoruk van, és mintapolgárként néznek fel rájuk. De vajon hogyan fognak megfelelni az örökkévalóság elvárásainak?

Levelének egy korábbi részében János megadja a választ Isten szeretetének tökéletessé (éretté) válásával kapcsolatban:

Ha valaki azt mondja, ismerem Őt [felismerem, megértem, és ismeretségben állok vele (Jézus Krisztussal)], de elmulasztja megtartani az Ő parancsolatait (tanításait), és engedelmeskedni azoknak, az hazug, és (az evangélium) igazsága nincsen meg

benne. De aki megőrzi (nagyra becsüli) az Ő Igéjét [aki emlékezetben tartja az Ő utasításait, aki az Ő üzenetét teljes egészében betartja], őbenne az Isten szeretete és az Isten iránti szeretet valóban tökéletessé lett... (1János 2:4, 5, az angol fordítás alapján)

Emlékezzünk rá, Isten szeretetének tökéletessé vált (érett) formája az, amely lehetővé teszi, hogy bizalommal telve álljunk meg Bíránk előtt. János világossá teszi, hogy Isten szeretete az Ő parancsolatainak megtartása által válik tökéletessé bennünk, nem azért, hogy a társadalom elvárásai szerint viselkedünk. Tartsuk észben, hogy Éva a jó és gonosz tudásának fája mellett állva nem annak rossz oldalához vonzódott, hanem a jó oldala csábította el! „És látta az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek” (1Mózes 3:6). Az emberi logika képes megteremteni a szépségnek és a jóságnak egy olyan formáját, amely ellentétben áll Isten örökkévaló szeretetével.

A Szentírás azt is állítja, hogy nem működik, ha megtartjuk Isten parancsolatainak egy bizonyos százalékát, aztán azt hisszük, hogy lesz miben bízunk az Ítélet Napján. Isten szeretete akkor válik éretté bennünk, ha teljes egészében gondosan betartjuk az Ő Igéjét. Ezért ad nekünk Isten kegyelmet: képessé tesz minket arra, hogy teljes mértékben engedelmessé tudjunk az Ő Igéjének, ahogy az elfogadható Számára. „Ezért, mivel olyan királyságot kapunk, amelyet semmi sem rendíthet meg, vegyünk kegyelmet, ami által elfogadható módon szolgálhatjuk Istent” (Zsidó levél 12:28, az angol fordítás alapján).

Az a kulcstényező, hogy tudjuk, mit kíván, és mit keres a Király, ne pedig azt kutassuk, mi tűnik jónak a társadalom és az emberi logika számára. Ezért mondja nekünk Isten: „Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata” (Róma 12:2). Van, ami jónak tűnhet a kultúránk szempontjából, mégis szemben áll Isten kívánalmaival – az örökkévalóval.

Engedd meg, hogy szemléltessem ezt. Jelenleg egy szállodában ülök Szingapúrban, ahol közel húszezer embernek fogok prédikálni a hétvége során.

Sokszor voltam már e nagyszerű nemzet fiai közt. Néhányszor Hollandiában is prédikáltam már az evangéliumot. Hollandiában nem törvényellenes a marihuána birtoklása. Az emberek legálisan szívhatják, és nem kell félniük a büntetéstől. Azonban Szingapúrban, ha elkapnak valakit egy bizonyos mennyiségű kábítószerrel (ez egészen kis mennyiség), akkor letartóztatják, és szigorúan megbüntetik. Ha bizonyos fajta kábítószerrel kapnak el, a büntetés akasztás általi halál! Ha valaki Szingapúrba repül, a szabályzat pontosan le van írva a belépőkártyájára: „A szingapúri törvény értelmében halál a drogkereskedőkre!”

Nos, el tudod képzelni, hogy egy holland fiatalember, aki rendszeresen marihuánát szív, Szingapúrba utazik, és megosztja az anyagot a szingapúriakkal? Boldogan bizonygatja új barátainak:

– Hé, srácok, ez a cucc nem semmi. Megnyugtat, kellemes bizsergést okoz, és elűzi a szorongást. Kértek belőle? Szívesen megosztom veletek.

A fiatalembert azonnal letartóztatják. Teljesen meg van döbbenve. Ez az első kérdése a rendőrtisztekhez:

– Miért tartóztatnak le?

Eljön az ítélethirdetés napja. A holland férfi megáll a bíró előtt a bíróságon, és teljes szívből hiszi, hogy ez csak valami véletlen lehet. A bíró kimondja a bűnösségét és meghatározza a büntetést. A férfi megrökönyödve mondja:

– Bíró úr, ahonnan én jövök, ott meg szabad osztani a marihuánát a barátainkkal.

Akkor a bíró így felel:

– Ön nem Hollandiában van. Ez itt Szingapúr, és ebben az országban ez törvényellenes!

A holland fiatalember önbizalma elpárologott, és nincs mire támaszkodjon. Nincsen kibúvó. Az ország legfelsőbb bírósága előtt áll, és védelem nélkül éltétek.

Amikor több évvel ezelőtt Szingapúrban voltam, letartóztattak egy fiatal amerikaiat, mert megrongált egy személygépkocsit. Őrizetbe vették, bűnösnek nyilvánították, és számos rattanütésre ítélték. Ez egy olyan büntetésforma, amely során egy személy hátsó felét vegyszerekkel kezelt bambusznáddal

korbácsolják, maradandó testi sérülést okozva ezzel. Az ítélet szélsőségesnek tűnt. Még az Egyesült Államok elnöke is megpróbálta a fiatalember büntetését enyhébbre változtatni, de nem járt sikerrel. A férfi megszegte Szingapúr törvényeit, és le kellett töltenie a büntetését.

Mindnyájan meg fogunk állni az univerzum legfelsőbb bírósága előtt. Ennek a bíróságnak a döntése örökkévalóságra szólóan végleges lesz. Sokan meg lesznek döbbenve az életük felett kimondott ítélet hallatán, pedig nem kellene, hogy így legyen. Számodra sem szükségszerű, hogy így legyen.

Készen állsz? Isten Igéje szerint bizalommal telve is járulhatunk az univerzum Bírāja elé. Ez a könyv azért készült, hogy segítsen felkészülni. Ha a holland fiatalember időt szakított volna rá, hogy tudakozódjon, és felkészüljön a Szingapúrba való belépésre, elkerülhette volna a szigorú büntetést. Mennyivel fontosabb számunkra, hogy felkészüljünk a saját ítéletünkre, hiszen az Ítélszék előtt meghozott döntések örökre szólhatnak majd.

## Jutalmak

Az örökkévalóságban nem csupán egy ítéletre fog sor kerülni. Lesz egy a hitetlenek számára, egy másik a hívők számára, és még egy az angyalok számára. A meghozott döntések különbözőek lesznek. Lesz veszteség és büntetés, és lesznek jutalmazások. A következő fejezetekben részletezni fogjuk ezeket, de hadd szögezzem le újra, hogy a meghozott ítéletek örökre szólhatnak. Ezt nem lehet túlhangsúlyozni; próbáld csak meg újra megragadni az értelmével a soha véget nem érőt! Isten akarata, hogy mi ezt előre tudjuk, és azokért a jutalmakért fáradozzunk, amelyek az Ő Igéjéhez való ragaszkodásért járnak. Pál azt mondja:

Hát nem tudjátok, hogy egy versenyen minden futó verseng, de [csak] egy nyeri el a díjat? Tehát úgy fussatok [a versenyeteken], hogy ragadjátok meg [a díjat], és szerezzétek meg magatoknak. Hiszen minden atléta, aki edz, mértéktartóan viselkedik, és mindenben korlátozza magát. Mindezt azért, hogy elnyerjen

egy koszorút, ami hamar elhervad, de mi azért [tesszük, hogy megkapjuk az örökkévaló boldogság koronáját], amely nem hervadhat el. Ezért én nem futok bizonytalanul (határozott cél nélkül). Nem úgy bokszolok, mint aki a levegőt csapkodja, és nem létező ellenfelet üt. Hanem [mint egy ökölvívó], megküzdök a testemmel [keményen bánok vele, és a nehézségek által megfegyvermezem], és uralmam alá hajtom... (1Korinthus 9:24-27, az angol fordítás alapján)

Pál világosan kijelenti: „Én nem futok bizonytalanul (határozott cél nélkül).” Egy másik fordítás így adja vissza: „Egyenesen futok tehát a cél felé, minden lépést megtervezve” (26. versszak, az angol fordítás alapján). Pontosan ezt kellene tennie minden emberi lénynek – futni bizonyossággal, megcélozva a győzelmet. Nem egymás ellen versenyzünk, csupán önmagunkat kell legyőznünk.

## Az örökkévalóság vonzásában

Nem elég azt gondolni, hogy majdcsak jóra fordul minden az Ítélszék előtt. Nincs kifogásunk, hiszen Isten elérhetővé tette számunkra az Ő akaratát. Rengeteg olyan ember lesz az ítéletkor, akik azt hiszik, hogy jól teljesítettek a körülöttük lévőkhez képest, de mégsem engedték, hogy az örökkévalóság hajtsa előre és irányítsa az életüket. Innen a könyv címe: *Az örökkévalóság vonzásában*.\*

A *driven* angol szó azt jelenti: „hajt, mozgat”. További jelentései: „kalauzol”, „vezet” vagy „irányít”. Egy másik meghatározás szerint „megadja a motiváló erőt”. Mi vezérli és motiválja az életünket ezen a földön? Az örökkévaló vagy a mulandó? Isteni bölcsességen alapul, vagy másokhoz hasonlítgatjuk magunkat? Hízelgésre, tradíciókra, vagy olyan mítoszokra hallgattunk, amelyeket bizonyos szószékekről és az iskolákban hirdetnek? Vajon megáll majd Isten előtt az Ítélszéknel, amire az életünket építettük, vagy örökre semmis-

\* Eredetiben: Driven by Eternity. Szó szerint: Vezérel az örökkévalóság.



sé válnak az erőfeszítéseink? Emlékezzünk vissza, már tudjuk, milyen mérce alapján kapjuk az ítéletet: „A beszéd, amelyet szóltam, az fogja megítélni őt az utolsó napon” (János 12:48, az angol fordítás alapján).

Sok hitvalló keresztényt fog megrázkódtatás érni, amikor az ítéletkor megállnak Jézus Krisztus előtt. Azok lesznek megdöbbenve, akik az Újszövetség tanításának egy részéből merítik a biztonságukat, de elmulasztják gondosan kikutatni a teljes képet. A kérdésem hozzád a következő: az örökkévaló döntés meghozatala után akarsz rájönni az igazságra, amikor már késő változtatni, vagy most akarsz megtudni, hogy milyen mérce alapján leszel megítélve?

A következő fejezet egy allegóriával nyit, ami az utána következő fejezetben is folytatódni fog. Figyelmesen olvasd el, és jegyezd meg a részleteket, mert gyakran fogunk visszautalni rá. A történet aztán a nyolcadik fejezetben fejeződik be, és a könyv hátralévő részében az abban található igazságokat fogjuk tárgyalni. Ez a könyv az allegória köré épül, ezért kérlek, ne lapozd át. Talán vissza is akarsz majd térni hozzá, ahogy a tanítás előrehalad.

Isten személyesen foglalkozott velem a legtöbb dologgal kapcsolatban, amit megosztok ebben a könyvben. A saját hibáim közül is sokról beszámolok majd, melyeket a Szent Szellem tüzetesen megvizsgált az Ő igazságának mikroszkópja alatt. Abban reménykedem, hogy ez felindít majd arra, hogy figyelmesen kutasd a Szentírást, így erős alapod legyen, amire ráállhatsz az Ítélet Napján. Megosztok majd néhányat a társadalmunkban jelenlévő legnagyobb félreértések közül, amelyek miatt férfiak és nők sodródhatnak egyre távolabb Attól, akit Megváltójuknak neveznek. Meg fogsz döbbenni, meg leszel rendülve, és időnként fegyelmezésben is részesülsz majd, de mindezt ígéret, remény és vigasztalás követi.

Ha bátor vagy, vágyakozol az igazság után, és Isten szerint való szíved van, akkor folytassuk! Boldog leszel, hogy megtetted! Szívleld meg a következő buzdítást:

Isten ajándéka helyreállította az Ővele való kapcsolatunkat, és visszaadta az életünket. És még több élet vár ránk – örökkévaló

élet! Számíthatsz erre. Azt akarom, hogy szilárdan vedd meg a lábad. Határozottan állj ki ezekben a kérdésekben, hogy azok, akik Istenbe vetik a bizalmukat, a fő szempontokra összpontosítsanak, amelyek mindenki számára hasznosak. (Titus 3:7,8, az angol fordítás alapján)